

Sygn. akt IV C 533/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IV Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Robert Masznicz

Protokolant: sekretarz sądowy Kamila Osica

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa osoby o imionach i nazwisku **L. G.**

przeciwko pozwanej o imionach i nazwisku **M. C.**

o uznanie umowy za bezskuteczną

1) utrzymuje w mocy wyrok zaoczny wydany przez Sąd Okręgowy w Warszawie dnia 2 lutego 2015 r. w niniejszej sprawie w zakresie punktów 1, 2 i 3 o sygnaturze akt IV C 533/14;

2) nie obciąża powódki kosztami postępowań zażaleniowych w niniejszej sprawie pod sygnaturą akt VI ACz 1391/15 oraz VI ACz 1392/15 Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Sygn. akt IV C 533/14

UZASADNIENIE WYROKU

Pozwem z dnia 9 czerwca 2013 r. (data nadania w urzędzie pocztowym – k. 25 odwrót) L. G. (powódka) wniosła o uznanie za bezskuteczną wobec niej umowy darowizny z dnia 18 listopada 2013 r., zawartej przed notariuszem R. S. w Kancelarii Notarialnej w W. przy ul. (...) (repertorium (...)), na podstawie której M. K. (dłużnik), posiadający również obywatelstwo polskie jako M. S., darował M. C. (pозwana) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...), o powierzchni użytkowej 109,10 m⁽²⁾, składającego się z czterech pokoi, kuchni, przedpokoju i dwóch łazienek, usytuowanego na siódmej kondygnacji w budynku znajdującym się w W., w dzielnicy(...), przy ul. (...) o wartości 1.125.000,00 zł oraz prawo zabudowy powierzchni strychowej przylegającej do lokalu numer (...), o powierzchni 113,14 m⁽²⁾ o wartości 375.000,00 zł.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pozew – k. 2 i n.)

Dnia 2 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał w sprawie wyrok zaoczny, którym:

- w punkcie 1 uwzględnił w całości powództwo w zakresie uznania za bezskuteczne wobec powódki umowy darowizny określonej w pozwie;

- w punkcie 2 zasądził od pozwanej na rzecz powódki łączną kwotę 9.200,00 zł, w tym 2.000,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu i 7.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

- w punkcie 3 nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 11.652,00 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, od której obowiązku ponoszenia powódka została zwolniona;

- w punkcie 4 nadał wyrokowi w punktach 1 i 2 rygor natychmiastowej wykonalności.

(wyrok zaoczny – k. 92 i n.)

Dnia 9 marca 2015 r. (data nadania w urzędzie pocztowym – k. 145) pozwana wniosła sprzeciw od wyroku zaocznego, wnosząc o:

- uchylenie wyroku zaocznego,

- oddalenie powództwa w całości,

- zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(sprzeciw od wyroku zaocznego – k. 101 i n.)

Dnia 13 marca 2015 r. (data prezentaty biura podawczego Sądu Okręgowego w Warszawie – k. 196) pozwana złożyła zażalenie na punkt 4 wyroku zaocznego, wnosząc o jego uchylenie.

(zażalenie – k. 201 i n.)

Postanowieniem z dnia 16 września 2015 r., wydanym pod sygn. akt VI ACz 1391/16, Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił zaskarżony punkt 4 wyroku zaocznego.

(postanowienie – k. 260 i n.)

W toku dalszego procesu powódka wniosła o utrzymanie wyroku zaocznego w mocy i rozstrzygnięcie kosztach przepisanych, jeżeli nie zostały one objęte wyrokiem zaocznym, zaś pozwana wniosła o uchylenie wyroku zaocznego, oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

(protokół rozprawy z dnia 12 lipca 2017 r. – k. 457)

Po przeprowadzeniu rozprawy **Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.**

Dnia 6 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygnaturze akt IV C 568/12 wydał wyrok (tytuł egzekucyjny), którym:

- w punkcie 1 zasądził od dłużnika na rzecz powódki kwotę 185.552,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lutego 2011 r. do dnia zapłaty;

- w punkcie 2 zasądził od dłużnika na rzecz powódki kwotę 5.920,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Dnia 7 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie nadał klauzulę wykonalności tamtemu wyrokowi w zakresie punktów 1 i 2, wydając powódce tytuł wykonawczy przeciwko dłużnikowi.

(wyrok – k. 12, postanowienie – k. 13)

Powódka oraz dłużnik są znajomymi. W 2004 r. powódka powierzyła dłużnikowi środki pieniężne, których zwrotu bezskutecznie domagała się od niego począwszy od 2006 r. Przed wydaniem opisanego tytułu wykonawczego dłużnik zwrócił powódce jedynie część tych środków.

(zeznania dłużnika w charakterze świadka na rozprawie w dniu 30 listopada 2016 r. – k. 431 i n. nagranie przebiegu rozprawy – k. 433, zeznania powódki na rozprawie w dniu 12 lipca 2017 r. – k. 455 i n., nagranie przebiegu rozprawy – k.458)

Dnia 29 czerwca 2011 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Żoliborza w W. w sprawie o sygn. akt I Ns 313/06 z wniosku D. G. z udziałem dłużnika o podział majątku wspólnego wydał postanowienie wstępne, w którym ustalił, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodziły wymienione w treści tegoż postanowienia przedmioty.

Dnia 17 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Żoliborza w W. w wydał w tamtej sprawie postanowienie, w którym:

a) w punkcie I ustalił, że przedmioty wchodzące w skład majątku wspólnego zainteresowanych mają określoną wartość;

b) w punkcie II umorzył postępowanie co do samochodu marki (...) i (...);

c) w punkcie III ustalił, że dłużnik dokonał ze swego majątku odrębnego na majątek wspólny nakładu w wysokości 1.396.960 zł;

d) w punkcie IV dokonał podziału majątku w ten sposób, że:

- składniki opisane w punkcie I ust. 1-12 postanowienia przyznał na wyłączną własność dłużnika (pkt IV ust. 1);

- składniki opisane w punkcie I ust. 13, tj. kwotę 60.000,00 USD, co odpowiada kwocie 191.400,00 zł przyznał na wyłączną własność D. G. (pkt IV ust. 2);

- zasądził od D. G. na rzecz dłużnika kwotę 43.600,00 zł tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym, płatną w terminie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się tegoż orzeczenia (pkt IV ust. 3).

Na skutek złożonej przez D. G. apelacji, Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2013 r. wydanym pod sygn. akt V Ca 933/13 zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

a) w punkcie III zaskarżonego orzeczenia kwotę 1.396.960 zł zastąpił kwotą 350.000,00 zł

b) punktowi IV ust. 3 nadał treść zasądzenia od dłużnika na rzecz D. G. kwoty 479.780,00 zł tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym, płatną w terminie 3 miesięcy od dnia 12 sierpnia 2013 r.

Ponadto zasądził od dłużnika na rzecz D. G. kwotę 1.560,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

(postanowienie Sądu Rejonowego – k. 16, postanowienie Sądu Okręgowego – k. 17)

W 2009 r. była żona dłużnika i dłużnik zawarli ugodę majątkową podczas rozvodu z dłużnikiem w stanie Pensylwania na terytorium Stanów Zjednoczonych Ameryki.

W toku czynności zmierzających do wyegzekwowania podziału majątku w Stanach Zjednoczonych Ameryki dłużnik wpłacił 200.000,00 USD na rachunek, na którym środki te zostały zablokowane.

(korespondencja w języku angielskim wraz z jej tłumaczeniem poświadczonym z kopii przez tłumacza przysięgłego na język – k. 167 i n. oraz k. 405 i n., zeznania dłużnika w charakterze świadka na rozprawie w dniu 30 listopada 2016 r. – k. 431 i n., zeznania pozwanej na rozprawie w dniu 12 lipca 2017 r. – k. 456 i n.)

Dnia 18 listopada 2013 r. dłużnik darował pozwanej przysługujące mu spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), o powierzchni użytkowej 109,10 m⁽²⁾, składającego się z czterech pokoi, kuchni, przedpokoju i

dwóch łazienek, usytuowanego na siódmej kondygnacji w budynku znajdującym się w W., w dzielnicy (...), przy ulicy (...) o wartości 1.125.000,00 złotych oraz prawo zabudowy powierzchni strychowej przylegającej do lokalu nr (...) o powierzchni 113,14 m⁽²⁾ o wartości 375.000,00 zł. Darowizna została dokonana w formie aktu notarialnego przed R. S. – notariuszem prowadzącym kancelarię w W. przy ul. (...) za repertorium (...).

(akt notarialny – k.18 i n.)

Źródłem utrzymania dłużnika jest pobierana przez niego emerytura zagraniczna wynosząca od dnia 3 czerwca 2013 r. 870,20 USD.

Dłużnik jest właścicielem rzeczy ruchomych na terytorium Stanów Zjednoczonych Ameryki. Większą część tych rzeczy stanowią dzieła sztuki oraz zabytki, których wartość dłużnik szacuje na około 1.280.000,00 USD. Dłużnik nie może ani korzystać z tych rzeczy, ani pobierać z nich pożytków, ani rozporządzać nimi, ponieważ jego była żona zabrała je z wynajmowanego przez dłużnika magazynu. Dłużnik od wielu lat czyni nieskuteczne starania o odzyskanie tych rzeczy.

Dłużnikowi przysługuje również spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), składającego się z jednego pokoju, ciemnej kuchni, łazienki i przynależności o powierzchni użytkowej 28,30 m², pomieszczonego na parterze budynku nr (...) na osiedlu (...) w K. i będącego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.. Wartość tego prawa wynosi około 150.000,00 zł. Wraz z nabyciem tego prawa, dłużnik ustanowił dożywotnie, nieodpłatne prawo użytkowania lokalu na rzecz Z. C..

(tłumaczenie poświadczony z kopii dokumentów z języka angielskiego na język polski – k. 233, akt notarialny – k. 145 i n., opinia – k. 150 i n., pozew wraz z załącznikami – k. 343, zmiana powództwa na powództwo o zapłatę – k. 384 i n.)

Na podstawie tytułu wykonawczego przeciwko dłużnikowi wszczęto następujące postępowania egzekucyjne:

- przez S. G. – komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla miasta stołecznego Warszawa w Warszawie pod sygnaturą akt Km 239/15,

- przez M. B. – komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie w sprawie Km 1692/16 z przysługującego dłużnikowi spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu nr (...) pomieszczonego w budynku nr (...) na osiedlu (...) w K..

(zawiadomienie – k. 471, fotokopia pisma powódki złożonego w aktach IV C 568/12 – k. 423)

Dnia 21 czerwca 2017 r. S. G. jako komornik sądowy prowadzący postępowanie egzekucyjne o sygnaturze akt Km 239/15 umorzył postępowanie egzekucyjne wobec bezskuteczności egzekucji i zwrócił powódce tytuł wykonawczy.

(pismo - k.454 odwrot)

Drugie z postępowań egzekucyjnych jest w toku, lecz również nie doprowadziło do zaspokojenia powódki ani w całości, ani w części.

(bezsporne)

Stan faktyczny został potwierdzony odpisami i kopiami dokumentów załączonych do pism procesowych, zeznaniami dłużnika przesłuchanego w charakterze świadka oraz zeznaniami stron.

W oparciu o te dowody Sąd Okręgowy w Warszawie poczynił w sprawie odpowiednie ustalenia zgodnie z art. 244, 245, 258 i 299 Kodeksu postępowania cywilnego (k.p.c.), z uwzględnieniem faktów przyznanych i bezspornych, zgodnie z art. 229 i 230 k.p.c.

Sąd Okręgowy w Warszawie pominął wniosek pozwanej o dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z przesłuchania dłużnika co do okoliczności związanych z wejściem w posiadanie przedmiotów ruchomych, należących

do majątku osobistego dłużnika przez D. G. oraz kroków prawnych podjętych przez dłużnika w celu ich odzyskania (protokół rozprawy – k. 431), albowiem biorąc pod uwagę podstawę faktyczną oraz prawną żądania zawartego w pozwie, okoliczności te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w rozumieniu art. 227 k.p.c.

Sąd Okręgowy w Warszawie zważył, co następuje.

Powództwo podlega uwzględnieniu w całości poprzez utrzymanie wyroku zaocznego w punktach 1-3, tj. w tej części, w której wyrok zaoczny nie został wcześniej uchylony.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowiły następujące przepisy.

Zgodnie z art. 527 § 1 Kodeksu cywilnego (k.c.), gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia (tu: pozwana) uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli (tu: powódka) może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Zagadnienie wiedzy obdarowanej (tu: pozwanej), czy dłużnik działał z pokrzywdzeniem wierzycieli, jest nieistotne w sprawie, gdyż zgodnie z art. 528 k.c., jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Zgodnie z art. 527 § 2 k.c., czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

W ustalonym stanie faktycznym powódce bezspornie przysługuje względem dłużnika wierzytelność wymagalna i stwierdzona tytułem wykonawczym.

Nie ustalono, aby dłużnik osiągał dochody inne niż emerytura. W chwili dokonywania darowizny na rzecz pozwanej jedynym pozostałym majątkiem dłużnika, z którego powódka mogłaby prowadzić egzekucję, jest spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu w K., które jest jednak obciążone prawem dożywocia na rzecz innej osoby, w związku z tym nie można wykluczyć długotrwałej nieskuteczności wszczętego postępowania egzekucyjnego. Egzekucja w stosunku do innego majątku dłużnika już okazała się całkowicie bezskuteczna.

Nieusprawiedliwione są twierdzenia pozwanej, jakoby dłużnik był wypłacalny, w szczególności jako właściciel rzeczy ruchomych o ogromnej wartości. Pozwana przyznała przecież, że rzeczy te znajdują się z posiadaniu innej osoby, a dłużnik nie ma do nich dostępu. Oznacza to, że dłużnik nie może ani korzystać z tych rzeczy, ani pobierać z nich pożytków, ani faktycznie nimi rozporządzać. Nie mogąc spieniężyć tytułu do tych przedmiotów, pozostaje niewypłacalny względem powódki. Stan taki utrzymuje się od wielu lat i istniał również w chwili darowizny, której bezskuteczności domaga się powódka, słusznie twierdząc, że wyzbywając się przedmiotu darowizny dłużnik miał świadomość, że staje się względem powódki niewypłacalny lub niewypłacalny w stopniu większym, niż przed tą czynnością.

Twierdzenia pozwanej co do motywacji, która przyświecała stronom darowizny, pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Powódka może żądać uznania czynności dłużnika za bezskuteczną także wtedy, gdy zasadniczym celem czynności nie było usuwanie majątku spod możliwej egzekucji. Nawet jeżeli motywacją dłużnika było wyłącznie obdarowanie osoby najbliższej, czynność taka podlega ubezskutecznieniu, skoro dłużnik oczywiście miał świadomość zarówno tego, że jest dłużnikiem powódki, jak i świadomość tego, że jego majątek ulega istotnemu uszczupleniu, czyniąc dłużnika niewypłacalnym lub mniej wypłacalnym względem powódki.

Niecelowe było zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez M. B. – komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie pod sygnaturą akt

Km 1692/16 (protokół rozprawy – k. 429). Jeżeli, wbrew przypuszczeniom powódki, egzekucja ze spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu położonego w K. okaże się jednak owocna, wówczas egzekucja prowadzona z przedmiotu ubezskutechnionej darowizny będzie mogła ulec odpowiedniemu ograniczeniu przez właściwego komornika sądowego na wniosek samej powódki, a jeżeli powódka takiego wniosku nie złoży, wówczas pozwanej lub dłużnikowi będą przysługiwały odpowiednie środki przeciwegzekucyjne, określone w art. 840 k.p.c. i przepisach związkowych. Nie można również wykluczyć, że przed wszczęciem lub zakończeniem egzekucji z przedmiotu ubezskutechnionej darowizny dłużnikowi uda się odzyskać możliwość rozporządzania lub pobierania pożytków z majątku zagranicznego, co pozwoli na zaspokojenie wierzytelności powódki bezpośrednio przez dłużnika bez potrzeby egzekucji z nieruchomości, opisanej w pozwie.

Zgodnie z art. 347 k.p.c., w razie złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego, sprawa podlega ponownemu rozpoznaniu przez sąd pierwszej instancji. Zgodnie z tym przepisem, po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, w którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Z przyczyn wyżej objaśnionych, powództwo podlegało uwzględnieniu w całości przez uznanie za bezskuteczną wobec powódki odpowiedniej umowy darowizny.

W takim stanie brak było podstaw do uchylania oraz zmiany wyroku zaocznego w zakresie punktów 1-3 i wyrok w tym zakresie należało utrzymać, gdyż:

- 1) w punkcie 1 wyroku zaocznego zasadnie uwzględniono powództwo w całości na podstawie wyżej ustalonych faktów oraz wyżej objaśnionych przepisów;
- 2) w punkcie 2 wyroku zaocznego zasadnie zasądzono od pozwanej na rzecz powódki koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych;
- 3) w punkcie 3 wyroku zaocznego zasadnie obciążono pozwaną kosztami sądowymi, stanowiącymi tę część opłaty od pozwu, od której poniesienia powódka była zwolniona.

Zawarte w punkcie 2 wyroku zaocznego rozstrzygnięcie o kosztach procesu opiera się na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na zasądzoną tam na rzecz powódki sumę 9.200,00 zł złożyły się następujące kwoty:

- a) 2.000,00 zł tytułem zwrotu kosztów opłaty od pozwu, od której obowiązku ponoszenia powódka została zwolniona (k. 1 w zw. z k.61);
- b) 7.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Kwota zasądzona w wyroku zaocznym tytułem zwrotu kosztów procesu zastępstwa procesowego została prawidłowo określona na podstawie właściwego rozporządzenia wykonawczego do ustawy – Prawo o adwokaturze, które obowiązywało w chwili wszczęcia postępowania, a które na mocy przepisów przejściowych nadal ma zastosowanie w sprawie.

Zawarte w punkcie 3 wyroku zaocznego rozstrzygnięcie o obciążeniu pozwanej tą częścią opłaty od pozwu, od której obowiązku ponoszenia została zwolniona powódka, opiera się na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Wysokość opłaty stosunkowej została określona zgodnie z art. 13 ust. 1 tej ustawy na sumę 13.652,00 zł, co stanowi 5% wartości przedmiotu sporu. Z tej sumy powódka zapłaciła 2.000,00 zł (k. 2) a z pozostałej części została zwolniona (k. 61). W takim stanie, pozwaną zasadnie obciąża pozostała część opłaty od pozwu w kwocie 11.652,00 zł.

Pozwana w toku postępowania ubiegała się o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego (k. 102). Zgodnie z postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2015 r. została zwolniona od kosztów sądowych częściowo, tj. od opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego ponad kwotę

1.500,00 zł, zaś w pozostałym zakresie Sąd oddalił jej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych (k. 287). W takim stanie brak podstaw do nieobciążania pozwanej kosztami sądowymi, stanowiącymi niepokrytą przez powódkę część opłaty od pozwu.

Utrzymując w mocy wyrok zaoczny, Sąd Okręgowy w Warszawie nie obciążył powódki obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanej kosztów postępowań zażaleniowych, które toczyły się w związku z niniejszą sprawą przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygnaturą akt VI Acz 1391/15 (k. 260 i n.) oraz VI Acz 1392/15 (k. 264 i n.). Rozstrzygnięcia wydane przez Sąd Apelacyjny w Warszawie we wskazanych orzeczeniach były korzystne dla pozwanej, niemniej powództwo zostało następnie uwzględnione w całości, co oznacza że pozwana jest stroną zupełnie przegraną w sprawie i bezpodstawne byłoby obciążanie powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu w jakimkolwiek zakresie. Brak również podstaw do zasądzenia kosztów postępowań zażaleniowych od pozwanej na rzecz powódki, gdyż powódka nie brała w tych postępowaniach faktycznego udziału i nie poniosła żadnych wydatków z tym związanych, również w zakresie kosztów zastępstwa procesowego.

Z tych przyczyn oraz na podstawie przywołanych przepisów prawa, Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

(...)